

Resolution Magazine Review

The HLT2A delivers what it promises in a smooth, coherent and unfussy manner. Other tools are available for fussing and fiddling. This is a Rolls Royce of EQ's: an elegant solution for smoothly tilting things to suit the context and I'd love to have this in my recording chain all the time"

Ovenstående kan næste ikke siges mere præcist!

Efter at have haft en af Johns HLT 2A enheder tilsluttet mit lydanlæg gennem nu snart 2 år, så er min "samling" af vellydende CD'er "vokset" mange gange. Det har nemlig vist sig muligt at forbedre klangbalancen på de fleste indspilninger i forhold til "mine ører", mit lytterum og lydanlæg.

Mange, rigtig mange... Hi-Fi entusiaster har den holdning, at Hi-Fi anlægget skal være helt neutralt, lineært, "puristisk".

Lyden ikke må "farves" undervejs således, at det, der kommer ud af det perfekte entusiast- anlæg og højttalere, skal være lig med den lyd, der er på "mediet" (CD, Vinyl, Tape og harddisk m.m) "råt for usødet".

Ovennævnte kan som en lyttmæssig grundholdning, og som et arbejdsgrundlag, være ganske udmærket at have, men som generel holdning begrænser det absolut tilgangen til godt og tilfredsstillende lyttmateriale, CD, HDD, Vinyl m.m.

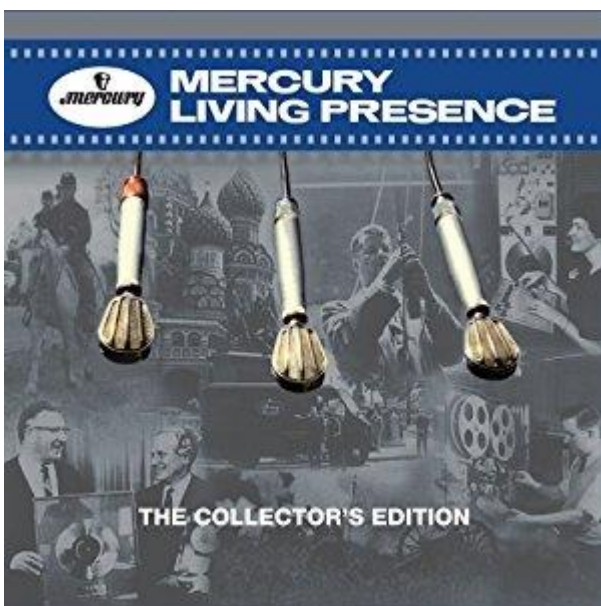

Postulat: Det kan ikke lade sig gøre med f.eks. CD mediet, eller for den sags skyld med noget andet medie at genskabe den subjektive livekoncert- lytteoplevelse, på 6 række midtfor i DR Koncerthuset, hjemme i ens egne stue eller lytterum. Heller ikke med surroundlydformat!!

Dette af den simple grund, at *det* 3-D, psyko-akustiske stereolydbillede, som ens egne ører + hjerne og øvrige sansorganer danner på 6 række midtfor med ansigtet mod orkestret, IKKE kan optages og aldrig vil kunne optages på noget nuværende, kendt lydmedie! Som tilhører i koncertsalen kan man sagtens høre **bagfra** kommende lyde, både de reflekterede lyde fra musikken (som en del af efterklngen) samt støj, klapsalver fra publikum. Der kan dog med surroundlyd skabes en fin illusion af tilstedeværelse i og rumdybden af koncertsalen i ens eget lytterum. Generelt danner en god to kanals stereooptagelse lydbilledet **foran** lyttepositionen, højtalerne vil "forsvinde," og billedet vil strække sig udenfor rummets vægge. Der vil aldrig komme information tilhørende lydbilledet bagfra!! Uanset hvor du "sidder" kommer lyden af publikums applaus forfra!!

Under en lydoptagelse sker der en "farvning" af lyden, den kan være bevidst eller blot være en uundgåelig akustisk bivirkning. Til koncertoptagelser anvendes oftest mange mikrofoner med forskellige karakteristikker angående retning, frekvens og dynamisk ydeevne. De mange mikrofoner er placeret bredt udover orkesteret, oven over eller i de forskellige instrumentgrupperinger. Der optages i flere kanaler, med en eller flere mikrofoner, med forskellige placeringer. Hvordan styrken og placeringen af de forskellige lydspor/ mikrofoner senere bliver mikset sammen til et komplet lydbillede med klangfarver og rumlige egenskaber, er i høj grad op til de ansvarlige tonemestre og lydteknikers personlige smag. Eksempelvis er en af de meget tydelige "optagefej", der gentagende gange høres på selv de "fineste" indspilninger, gengivelse af et koncertflygel. Anvendelsen af flere mikrofoner og uhensigtsmæssig miksnings medfører, at flyglet kommer til at fylde 15-20 meter eller mere i bredden af det samlede orkesterlydbillede, hvis vi lytter til et stort symfoniorkester. Samtidig kan der opstå generende interferens og faseforskydning mellem mikrofonerne.

Så purisme eller ikke, selv med selskabet Mercurys "Living Presence" 2-3 mikrofonoptagelser

kunne det ikke lykkes fuldt ud at lave "Living Presence".

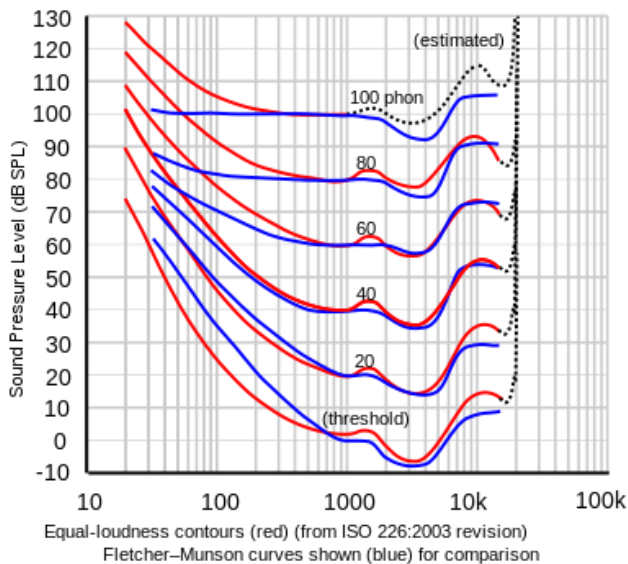
Omkring 50 CD'er fremstillet på baggrund af de originale 35mm mastertapes fra 1960'erne. Flere af disse musikstykker kan man kun (efter min mening) med rimelighed nyde efter kraftig redigering med HLT2A.

Konklusion og budskab.

Når vi nu ved, at den optagne lyd er behæftet med mange fejl og mangler, hvorfor så ikke benytte sig af de mange muligheder man har ved at anvende kvalitetsudstyr til lydredigering, hver gang en indspilning ikke helt passer ens personlige smag? Der kan kun tabes ved *ikke* at gøre det! Dette gælder for klangfarve (Eks. HLT2A), DSP-filterkorrektion af stående lavfrekvente bølger i lytterummet (kompenserer for "bulder" og "huller" i bassen), dæmpning af refleksioner fra vægge og glasflader med velegnede dæmpningsmaterialer. m.m.

Husk så også på det faktum at et par ører på 14-15 år har en "frekvensgang" på ca. 16Hz til 20kHz ,og at den veletablerede Hi-Fi entusiasts ører på ca. 55-60 år har en frekvensgang på måske kun 16Hz- 10kHz? Så her mangler vel lidt... ikke?

Lidt loudness kan vel også accepteres, det indikerer Fletcher- Munson kurven kunne være en vellydende ide!

God fornøjelse med "tonekontrollernes" come back i dit stereoanlæg

